

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Αριθμός ηλεκτρονικού αντίγραφου, το οποίο θεωρήθηκε για την απόκτηση της απαιτούμενης σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2023.05.09 13:32:00 EEST, Η Γραμματέας: ΧΕΝΙ ΔΙΜΟΡΟΥΛ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

1194 /2023

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τις Δικαστές [redacted] Πρόεδρο Πρωτοδικών [redacted] Πρωτοδική και [redacted] Δικαστική Πάρεδρο-Εισηγήτρια και από τη Γραμματέα [redacted]

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 1^η Δεκεμβρίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:

[redacted] του Μοσχάτου Αττικής, επί της οδού [redacted] ο οποίος προκατέθεσε προτάσεις, εντός της νομίμης προθεσμίας που υπογράφονται από την πληρεξούσια δικηγόρο του, Κωνσταντίνα Ζαρκαδούλα (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 26733) κατ' άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του Ν. 4842/2021), δυνάμει της από 3.12.2019 εξουσιοδότησης, στην οποία βεβαιώνεται το γνήσιο της υπογραφής του ανήκοντος στον αριθμό [redacted] του άρθρου 96 ΚΠολΔ και κατά την εκδίκαση της υπόθεσης στο ακροατήριο δεν παραστάθηκε, προσκομίστηκε δε το υπ' αριθμ. Π2383772/23.12.2019 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ:

[redacted] οίκου [redacted] Αττικής, επί της οδού [redacted] ο οποίος

προκατέθεσε προτάσεις, εντός της νόμιμης προθεσμίας που υπογράφονται από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του [REDACTED] κατ' άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του Ν. 4842/2021), δυνάμει του από 7.12.2019 πληρεξουσίου, στο οποίο βεβαιώνεται το γνήσιο της υπογραφής του εναγομένου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 96 ΚΠολΔ και κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στο ακροατήριο δεν παραστάθηκε, προσκορίστηκε δε το υπ' αριθμ. Π2351267/9.12.2019 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών.

Ο ενάγων αιτείται να γίνει δεκτή η από 23.7.2019 αγωγή του, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την 30^η.7.2019 με γενικό αριθμό κατάθεσης 69531/2019 και ειδικό αριθμό κατάθεσης 2163/2019, η συζήτηση της οποίας είχε προσδιοριστεί για τη δικάσιμο της 15^{ης}.4.2021, στο υπό στοιχεία ΗΑ3 πινάκιο με α/α 3, ότε και συζητήθηκε, πλην όμως, δεν εκδόθηκε απόφαση επ' αυτής και για τον λόγο αυτό διατάχθη η επανασυζήτηση της υπόθεσης με την από 6.7.2022 πράξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών η οποία κατατέθηκε την 13^η.7.2022 με γενικό αριθμό κατάθεσης 70596/2022 και ειδικό αριθμό κατάθεσης 986/2022, ορίσθηκε δε δικάσιμος η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο υπό στοιχεία ΗΑ6 πινάκιο με α/α 4.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, οι διάδικοι δεν εμφανίσθηκαν, ούτε εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο, πλην όμως, επαναφέρονται οι αρχικοί ισχυρισμοί (κατά την πρώτη συζήτηση της αγωγής), τους οποίους είχαν αναπτύξει οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους με τις νόμιμα και εμπρόθεσμα κατατεθειμένες προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Ι. Κατά τη διάταξη του άρθρου 307 του ΚΠολΔ, «αν για οποιοδήποτε λόγο, που παρουσιάστηκε μετά το τέλος της συζήτησης είναι αδύνατο να εκδοθεί η απόφαση, η συζήτηση επαναλαμβάνεται, αφού οριστεί νέα δικάσιμος και κοινοποιηθεί κλήση. Ο ορισμός της δικασίμου μπορεί να γίνει και η κλήση για τη συζήτηση μπορεί να κοινοποιηθεί με την επιμέλεια, είτε κάποιου διαδίκου, είτε της

ευρισθίθηκε,
η εισηγήτρια.
Φ

γραμματείας του δικαστηρίου. Το ίδιο εφαρμόζεται και όταν το δικαστήριο διατάζει να επαναληφθεί η συζήτηση». Με αυτή τη διάταξη ορίζεται ότι, αν για οποιοδήποτε λόγο, που εμφανίζεται μετά τη συζήτηση (π.χ. παραίτηση, θάνατος, μετάθεση, παύση, παρεμπόδιση δικαστή), καταστεί αδύνατη η έκδοση της απόφασης, επιβάλλεται η επανάληψη της συζήτησης. Ως τέλος αυτής νοείται αυτό επ' ακροατηρίου, γιατί εννοιολογικώς η συζήτηση έχει την έννοια της υποβολής των ισχυρισμών στο ακροατήριο, της θέσης υπόψη στο δικαστήριο των αποδεικτικών μέσων και της παροχής τυχόν αναγκαίων διευκρινίσεων. Για την επανάληψή της απαιτείται ορισμός δικασίμου και κοινοποίηση κλήσης. Η νέα συζήτηση είναι συνέχεια της αρχικής, η οποία θεωρείται ότι έλαβε χώρα. Συνεπώς, δεν απαιτείται η κατάθεση νέων προτάσεων, αλλά επιτρεπτή είναι η επαναφορά των προτάσεων, που έχουν κατατεθεί προηγουμένως, με ή χωρίς συμπληρώσεις, τα δε πρακτικά, εφ' όσον έχουν υπογραφεί νόμιμα, διατηρούν το κύρος τους και παρέχουν πλήρη απόδειξη για το σ' αυτά περιεχόμενό τους. Τέλος, ο διάδικος, που δεν παρίσταται κατά την επανάληψη της συζήτησης, είχε όμως παραστεί στην αρχική, δικάζεται ως παριστάμενος (ΕφΑθ 1849/2001, ΕΛΔνη 2003, σελ. 208, ΕφΑθ 3365/1995, ΕΛΔνη 1996, σελ. 1161, Κεραμεύς/Κονδύλης/ Νίκας, ΕρμΚΠολΔ, έκδ. 2000, τόμος Ι, σελ. 612).

Στην προκειμένη περίπτωση, νομίμως φέρεται προς αυτεπάγγελτη επανασυζήτηση και έκδοση απόφασης κατά τις διατάξεις των άρθρων 254 και 307 του ΚΠολΔ, η από 23.7.2019 αγωγή, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την 30η.7.2019 με γενικό αριθμό κατάθεσης 69531/2019 και ειδικό αριθμό κατάθεσης 2163/2019, κατόπιν της από 6.7.2022 πράξης της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Αθηνών η οποία κατατέθηκε την 13η.7.2022 με γενικό αριθμό κατάθεσης 70596/2022 και ειδικό αριθμό κατάθεσης 986/2022, με την οποία διατάχθηκε η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο και ορίστηκε νέα δικάσιμος η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας απόφασης. Η κρινόμενη αγωγή είχε προσδιοριστεί αρχικά για τη δικάσιμο της 15ης.4.2021 κατά την οποία η υπόθεση συζητήθηκε για πρώτη φορά, χωρίς να εκδοθεί απόφαση εντός του οκταμήνου από τη συζήτησή της και η δικογραφία επεστράφη από τον Δικαστή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 307 ΚΠολΔ. Στη συνέχεια, από τα με ημερομηνία 19.10.2022 και 15.9.2022

αποδεικτικά επίδοσης της επιμελήτριας των δικαστηρίων στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Σπυριδούλας Παχή, προκύπτει ότι επιδόθηκε νομίμως κλήση για την αυτεπάγγελτη επανάληψη της συζητήσεως της υπό κρίση αγωγής κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Ως εκ τούτου, η παρούσα συζήτηση δύναται να προχωρήσει ερήμην των διαδίκων, οι οποίοι, είχαν προκαταθέσει νομίμως προτάσεις και λογίζονται παριστάμενοι και στην παρούσα δικάσιμο, λαμβανομένων υπόψη των ισχυρισμών τους, που είχαν περιληφθεί στις προγενέστερες προτάσεις τους, που νυν οίκοθεν επαναφέρθηκαν.

II. Κατά τη διάταξη του άρθρου 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του, έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον. Αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται, κατά δε το άρθρο 59 του ίδιου Κώδικα, στις περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Η ικανοποίηση συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι το δίκαιο ανάγει τον άνθρωπο, καθ' εαυτόν, σε αυτοτελές αντικείμενο προστασίας και επιβάλλει το σεβασμό της προσωπικότητάς του από τους τρίτους (ΑΠ 1252/2022, ΝΟΜΟΣ). Η προσωπικότητα αποτελεί πλέγμα αγαθών και αστάθμητων αξιών που συνθέτουν τη φυσική, ηθική και κοινωνική υπόσταση του προσώπου και είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα μαζί του ως προσδιοριστικά στοιχεία της ταυτότητάς του (ΑΠ 855/2022, ΝΟΜΟΣ). Κατά τούτο, το δικαίωμα στην προσωπικότητα αποτελεί δικαίωμα πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται όλα τα έννομα αγαθά τα οποία συνθέτουν την προσωπικότητα, όπως λ.χ. η τιμή, η υπόληψη, η ιδιωτική ζωή, η εικόνα, η σφαίρα του απορρήτου κ. ά., και τα οποία δεν αποτελούν διακριτά, αυτοτελή δικαιώματα αλλά επιμέρους εκδηλώσεις, εκφάνσεις ή πλευρές του ενιαίου δικαιώματος επί της προσωπικότητας, έτσι ώστε η προσβολή της προσωπικότητας σε σχέση με οποιαδήποτε από τις εκδηλώσεις της να συνιστά προσβολή του καθολικού αυτού δικαιώματος (ΑΠ 855/2022, ΑΠ 1422/2021, ΝΟΜΟΣ). Παρέπεται εντεύθεν ότι η διάκριση σε φυσική, ψυχοπνευματική και κοινωνική

εωρήθηκε,
εωγήτρια.
Φ

ατομικότητα δεν είναι στεγανή, καθώς η προσωπικότητα του κάθε ανθρώπου νοείται ως σύνολο. Προσβολή της προσωπικότητας κατά την έννοια της παραπάνω διάταξης υπάρχει σε περίπτωση μειωτικής διαταραχής ή επέμβασης στη σφαίρα αυτής από τρίτο, δηλαδή σε οποιοδήποτε από τα αγαθά που συνθέτουν την προσωπικότητα του ατόμου, με την οποία προσβολή διαταράσσεται μια ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής προσωπικότητας του βλαπτόμενου κατά το χρονικό σημείο της προσβολής (ΑΠ 463/2021, ΑΠ 474/2020, ΝΟΜΟΣ). Παράνομη είναι η προσβολή της προσωπικότητας, όταν η βλαπτική πράξη του τρίτου απαγορεύεται από διάταξη νόμου ή επιχειρείται χωρίς δικαίωμα ή κατ' ενάσκηση δικαιώματος το οποίο είτε κατά την έννομη τάξη κρίνεται ήσσονος σπουδαιότητας είτε ασκείται υπό περιστάσεις που καθιστούν καταχρηστική την άσκηση αυτού στη συγκεκριμένη περίπτωση (ΑΠ 463/2021, ΑΠ 1354/2015, ΑΠ 1231/2014, ΝΟΜΟΣ). Όταν η βλαπτική πράξη του τρίτου προσκρούει σε διάταξη απαγορευτικού κανόνα δικαίου, δεν ενδιαφέρει σε ποιο τμήμα του δικαίου βρίσκεται η διάταξη που απαγορεύει την προσβολή (ΑΠ 1239/2021, ΑΠ 432/2020, SakkoulasOnline) και συνεπώς η προσβολή της προσωπικότητας μπορεί να προέρχεται και από ποινικώς κολάσιμη πράξη (ΑΠ 855/2022, ΑΠ 308/2016, ΝΟΜΟΣ). Εξ άλλου, η εικόνα του προσώπου ανήκει μόνο σε εκείνον που παριστάνει, εξού και η από έτερο αποτύπωση, με φωτογράφιση ή άλλον τρόπο, ή η προβολή αυτής δημοσίως, χωρίς τη συναίνεση του εικονιζόμενου, συνιστά, καθαυτή, παράνομη προσβολή της προσωπικότητας, και δη του δικαιώματος επί της ίδιας εικόνας χωρίς να απαιτείται να προσβάλλεται συγχρόνως και άλλο αγαθό της προσωπικότητας. Εάν, όμως, συμβεί και το εικονιζόμενο πρόσωπο εμφανίζεται υπό συνθήκες που παραβιάζουν και έτερες εκφάνσεις της προσωπικότητάς του, όπως λ.χ. το απόρρητο της ιδιωτικής του ζωής, η προσβολή είναι σημαντικότερη (ΑΠ 1422/2021, ΝΟΜΟΣ). Έκφανση της προσωπικότητας αποτελεί και η τιμή και η υπόληψη του προσώπου, η προσβολή της οποίας συνιστά το αδίκημα της εξύβρισης υπό τους όρους του άρθρου 361 ΠΚ. Η εξύβριση μπορεί να τελεσθεί με λόγο ή έργο, ήτοι έμπρακτα. Έμπρακτη εξύβριση συνιστά κάθε προσβλητική συμπεριφορά (Κωστήρας, Επιτομή Ειδικού Μέρους, 2014, σ. 1089), η δε παρακολούθηση προσώπου, δύναται να στοιχειοθετήσει το αδίκημα της (έργω) εξύβρισης όταν τελείται υπό περιστάσεις

που καταδεικνύουν περιφρόνηση προς το πρόσωπο αυτό (ΠλημμΑθ 347/1998, ΝΟΜΟΣ, Γνωμ.ΕισΑΠ 8/1972) ενώ ο δόλος συνίσταται στη γνώση της υβριστικής σημασίας της ηθελημένης ενέργειας της εκδηλωτικής καταφρονήσεως (ΑΠ 1406/1994, ΝΟΜΟΣ). Έτερη έκφανση της προσωπικότητας αποτελεί και το δικαίωμα στον ιδιωτικό βίο, ήτοι το δικαίωμα του προσώπου να προσδιορίζει το βεληνεκές εντός του οποίου θα γίνονται αντιληπτά από τρίτα πρόσωπα τα όσα πράττει, η παραβίαση του οποίου αποτελεί και ποινικά κολάσιμη πράξη τιμωρούμενη με τις διατάξεις των άρθρων 370-370Ε ΠΚ. Ειδικότερα, το κατά τη διάταξη του άρθρου 370Α ΠΚ αδίκημα στοιχειοθετείται, μεταξύ άλλων, και με την αποτύπωση σε υλικό φορέα μη δημόσιας πράξης άλλου, χωρίς τη συγκατάθεση ή τη γνώση εκείνου που ενεργεί τη μη δημόσια πράξη. Ως δημόσια ορίζεται η πράξη εκείνη που μπορεί να γίνει αντιληπτή από αόριστο αριθμό προσώπων ενώ ως μη δημόσια η πράξη εκείνη η οποία, είτε συμβαίνει σε ιδιωτικό είτε σε δημόσιο χώρο, κατά τη φύση της ή κατά τη βούληση εκείνου που προβαίνει σε αυτή, απευθύνεται σε ορισμένο κύκλο προσώπων ή και σε κανένα έτερο πρόσωπο. Αθέμιτη είναι η αποτύπωση εφόσον διενεργείται είτε χωρίς δικαίωμα του δράστη είτε χωρίς τη συναίνεση του παθόντος. Εξάλλου μη δημόσιος χώρος είναι και η κατοικία του προσώπου, τμήματα της οποίας θεωρούνται και εξωτερικοί χώροι αυτής, όπως ο εξώστης και το δώμα. Οι πράξεις που λαμβάνουν χώρα σε αυτούς τους χώρους είναι καταρχήν μη δημόσιες εκτός εάν το ίδιο το πρόσωπο ενεργήσει με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι δυνατόν οποιοσδήποτε να λάβει γνώση αυτής, όταν δηλαδή, ο φορέας του δικαιώματος με τη δική του συμπεριφορά και εν γνώσει του καθιστά δημόσια τη μη δημόσια πράξη του (ΕφΔυτΣτερΕλλ (ΠΟΙΝ) 60/2016, ΝΟΜΟΣ). Σε περίπτωση σύγκρουσης των προστατευόμενων αγαθών της προσωπικότητας του παθόντος με προστατευόμενα αγαθά του προσβάλλοντος αυτή, θα πρέπει να αξιολογούνται και να σταθμίζονται στη συγκεκριμένη περίπτωση τα συγκρινόμενα έννομα αγαθά και συμφέροντα για την διακρίβωση αφενός της ύπαρξης προσβολής του δικαιώματος επί της προσωπικότητας και αφετέρου του παράνομου χαρακτήρα της προσβολής (ΑΠ 1422/2021, ΕφΠατρ 22/2022, ΝΟΜΟΣ).

III. Περαιτέρω, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα προστατεύονται με πλέγμα διατάξεων σε εθνικό (άρθρο 9Α Σ και Ν. 4424/2019), ενωσιακό (άρθρα 16 ΣΛΕΕ, 8 ΧΘΔ και ΓΚΠΔ) και διεθνές επίπεδο (Ευρωπαϊκή Σύμβαση του 1981 για

ξεχωρίστηκε,
η εισηγήτρια
φ

την «Προστασία των ατόμων από την αυτοματοποιημένη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων»). Από τις ρυθμίσεις αυτές και ιδίως από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5, 6, 79 παρ. 1, 82 του Κανονισμού 679/2016 ΕΕ και εφεξής ΓΚΠΔ, του Ν. 4624/2019 περί προστασίας προσωπικών δεδομένων, των διατάξεων του προισχύσαντος αυτού Ν. 2472/1997, που έχουν διατηρηθεί σε ισχύ κατά τη διάταξη του άρθρου 84 του Ν. 4624/2019 συνάγονται τα ακόλουθα: Το άτομο δικαιούται να ελέγχει και να καθορίζει τον τρόπο συλλογής και επεξεργασίας των πληροφοριών που το αφορούν, και τούτο, με την εγγύηση και συνδρομή μιας ανεξάρτητης αρχής επιφορτισμένης με αυτήν ακριβώς την αρμοδιότητα, της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού χαρακτήρα, η οποία περιλαμβάνεται στις πέντε ανεξάρτητες αρχές που κατοχυρώνει ρητά το Σύνταγμα. Σύμφωνα δε με με το άρθρο 4 του ΓΚΠΔ δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα αποτελεί «[...]κάθε πληροφορία που αφορά ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο («υποκείμενο των δεδομένων»). Το ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο είναι εκείνο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί, άμεσα ή έμμεσα, [...]» ενώ επεξεργασία συνιστά κάθε πράξη ή σειρά πράξεων που πραγματοποιείται με ή χωρίς τη χρήση αυτοματοποιημένων μέσων, σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μεταξύ άλλων με τη συλλογή, καταχώριση, οργάνωση, διάρθρωση, αποθήκευση, ή χρήση αυτών και υπεύθυνος επεξεργασίας είναι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, η δημόσια αρχή, η υπηρεσία ή άλλος φορέας που, μόνα ή από κοινού με άλλα, καθορίζουν τους σκοπούς και τον τρόπο της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα [...]. Το δικαίωμα της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, δεν είναι απόλυτο (ΑΠ254/2021, ΝΟΜΟΣ). Όπως και κάθε άλλο συνταγματικό δικαίωμα, μπορεί να περιορισθεί, αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι δημόσιου συμφέροντος ή αν η άσκησή τους προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων. Και τούτο, υπό τον όρο ότι τηρείται η αρχή της αναλογικότητας, την οποία το άρθρο 25 παρ.1 του Συντάγματος κατοχυρώνει πλέον ρητά, ορίζοντας «Γα δικαιώματα του ανθρώπου ...τελούν υπό την εγγύηση του κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί... πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το Νόμο... και να σέβονται την αρχή της

7/2/23

αναλογικότητας». Εξ άλλου, για να είναι νόμιμοι οι περιορισμοί των ατομικών δικαιωμάτων, θα πρέπει να είναι αντικειμενικοί και απρόσωποι και να προβλέπονται από τον νόμο, ο οποίος δεν χρειάζεται να είναι τυπικός. Τέλος, τα ατομικά δικαιώματα δεν προστατεύονται μόνον έναντι της πολιτείας και των οργάνων της, αλλά και έναντι ιδιωτών που τα προσβάλλουν, αφού πλέον, κατά την ως άνω παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου 25 του Συντάγματος, «τα δικαιώματα ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν». Πρόκειται για την λεγόμενη «τριτενέργεια» των συνταγματικών δικαιωμάτων. Ακόμη, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα για να τόχουν νόμιμης επεξεργασίας πρέπει να τηρούνται οι αρχές που ορίζονται στο άρθρο 5 του ΓΚΠΔ, ήτοι πρέπει μεταξύ άλλων να υποβάλλονται σε σύννομη και θεμιτή επεξεργασία, ως οι νόμιμες βάσεις επεξεργασίας ορίζονται στο άρθρο 6 του ΓΚΠΔ, με διαφανή τρόπο σε σχέση με το υποκείμενο των δεδομένων («νομιμότητα, αντικειμενικότητα και διαφάνεια»), να συλλέγονται για καθορισμένους, ρητούς και νόμιμους σκοπούς («περιορισμός του σκοπού») και να είναι κατάλληλα, συναφή και περιορίζονται στο αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία («ελαχιστοποίηση των δεδομένων»). Συνεπώς για την κατ' εξαίρεση νόμιμη επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων πρέπει να συντρέχει κάποιος θεμιτός και συγκεκριμένος σκοπός, όπως λ.χ. η προστασία κάποιου δικαιώματος, να υφίσταται κάποια νόμιμη βάσιμη επεξεργασία και η συλλογή και επεξεργασία να γίνεται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να επεμβαίνει όσο το δυνατόν λιγότερο στην προσωπική ζωή του ατόμου, με ηπιότερα μέσα επίτευξης του σκοπού, για τον οποίο συγκεντρώνονται οι πληροφορίες. Για να είναι νόμιμη η επεξεργασία θα πρέπει να διενεργείται για τον σκοπό για τη θεραπεία του οποίου αποσκοπεί και όχι για άλλο σκοπό (ΑΠ 254/2021, ΣτΕ 1616/2012, ΝΟΜΟΣ). Ειδικά ως προς το ζήτημα της χρήσης συστημάτων βιντεοεπιτήρησης για το σκοπό της προστασίας προσώπων και αγαθών, από όλα τα ανωτέρω σε συνδυασμό με την Οδηγία 1/31.3.2011 της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (ΑΠΔΠΧ) για τη «Χρήση συστημάτων βιντεοεπιτήρησης για την προστασία προσώπων και αγαθών» η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 19 παρ. 1 στοιχ. α' του Ν. 2472/1997 και τυγχάνει εφαρμογής και υπό την ισχύ του Ν. 4624/2019 (ΑΠΔΠΧ 5/2022) συνάγονται τα ακόλουθα: τα δεδομένα ήχου και εικόνας, εφόσον αναφέρονται σε πρόσωπα,

ευρήθηκε,
εισηγητικά.
φ

συνιστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα (ΑΠ 254/2021, ΝΟΜΟΣ). Η αποθήκευση και διαβίβαση εικόνας προσώπου με σύστημα βιντεοεπιτήρησης, συνιστά επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εν όλω ή εν μέρει αυτοματοποιημένη (πρβλ και ΑΠ 1306/2016 (ΠΟΙΝ), ΝΟΜΟΣ). Ως σύστημα βιντεοεπιτήρησης νοείται και κάθε κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης, μόνιμα εγκατεστημένο σε ένα χώρο, λειτουργούν συνεχώς ή σε τακτά χρονικά διαστήματα με δυνατότητα λήψης και καταγραφής εικόνας ή/και ήχου σε κλειστό ή ανοικτό χώρο συγκέντρωσης ή διέλευσης προσώπων. Η βιντεοεπιτήρηση επιδρά οπωσδήποτε στη συμπεριφορά των προσώπων που βρίσκονται στους βιντεσκοπούμενους χώρους και, κατ' επέκταση, την κατευθύνει, γεγονός που μπορεί να δημιουργεί ψυχολογική πίεση (Οδηγία ΑΠΔΠΧ 1/2011). Όταν η λήψη και επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα λαμβάνει χώρα μέσω κλειστού κυκλώματος τηλεοράσεως εγκατεστημένου σε ιδιωτικούς χώρους από φυσικό πρόσωπο για την άσκηση δραστηριοτήτων αποκλειστικά προσωπικών ή οικιακών, εκφεύγει από το πεδίο εφαρμογής του Ν. 4624/2019, σύμφωνα με το άρθρο 2 περ. β' του νόμου αυτού. Αντιθέτως δεν συμβαίνει το ίδιο οσάκις από εγκατεστημένο σε ιδιωτικό χώρο κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης βιντεοσκοπούνται, με τη χρήση καμερών και κοινόχρηστοι εξωτερικοί χώροι, όπως μεταξύ άλλων είναι και οι δημοτικές ή κοινοτικές οδοί που τον περιβάλλουν, ή άλλοι γειτονικοί ιδιωτικοί χώροι ανήκοντες σε τρίτους, και παρέχεται στον ιδιοκτήτη του η δυνατότητα λήψεως, αποθηκεύσεως ή άλλης περαιτέρω επεξεργασίας της εικόνας τρίτων προσώπων που τους χρησιμοποιούν ελεύθερα, σύμφωνα με τον προορισμό τους. Διότι τότε δεν πρόκειται για επεξεργασία προσωπικών ή οικιακών δραστηριοτήτων αυτού τούτου του προσώπου που την ενεργεί μέσα στον ιδιωτικό του χώρο αλλά για λήψη και επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τρίτων προσώπων, που δεν έχουν σχέση με το χώρο αυτό. Συνεπώς, δεν θεωρείται αποκλειστικά προσωπική ή οικιακή δραστηριότητα η λήψη και επεξεργασία εικόνας ή και ήχου με σύστημα βιντεοεπιτήρησης που είναι εγκατεστημένο σε ιδιωτική οικία, όταν το πεδίο ελέγχου της κάμερας καταλαμβάνει και εξωτερικούς δημόσιους ή κοινόχρηστους χώρους. Η επεξεργασία αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4624/2019 και, επειδή προσβάλλει την προσωπικότητα και την ιδιωτικότητα του τρίτου, κατ' αρχήν απαγορεύεται (Οδηγία ΑΠΔΠΧ 1/2011). Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται και χωρίς τη

συγκατάθεση του υποκειμένου της, εφόσον είναι νόμιμη. Η νομιμότητα της επεξεργασίας εξετάζεται στο πλαίσιο του σκοπού που επιδιώκει ο υπεύθυνος της επεξεργασίας και σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η οποία επιβάλλει τα συστήματα βιντεοεπιτήρησης να είναι πρόσφορα και αναγκαία σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, ο οποίος θα πρέπει να μη δύναται να επιτευχθεί με ηπιότερα μέσα. Ως πρόσφορα νοούνται τα μέσα τα οποία είναι ικανά να επιτύχουν τον επιδιωκόμενο σκοπό ενώ ως ηπιότερα νοούνται τα μέσα που είναι εξίσου αποτελεσματικά, αλλά λιγότερο επαχθή για το άτομο. Επίσης, το έννομο συμφέρον του υπεύθυνου της επεξεργασίας πρέπει να υπερέχει καταφανώς των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των υποκειμένων αυτής και η επεξεργασία να μην βλάπτει τις προσωπικές τους ελευθερίες. Επισημαίνεται δε ότι, σε περίπτωση που ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει βάσιμες υπόνοιες περί διάπραξης εγκληματικής ενέργειας σε βάρος του από το υποκείμενο των δεδομένων, δεν δικαιούται χωρίς άλλη προϋπόθεση να εγκαταστήσει κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης με βιντεοσκόπηση υποκαθιστώντας τις αρμόδιες δικτυικές αρχές (ΕφΠπειρ 328/2018, ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Ακόμη, απαιτείται η επισήμανση στα υποκείμενα της επεξεργασίας για το χώρο που εμπίπτει στην εμβέλεια της κάμερας και βιντεοσκοπείται με την ανάρτηση ευδιάκριτων πινακίδων. Η μη συνδρομή οποιασδήποτε από τις παραπάνω προϋποθέσεις καθιστά παράνομη την δια κλειστού κυκλώματος τηλεόρασης και κάμερας εγκατεστημένων σε ιδιωτικό χώρο λήψη και επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τρίτων προσώπων, που διέρχονται έξω από αυτόν, ως προσβάλλουσα το δικαίωμα του πληροφοριακού τους αυτοκαθορισμού το οποίο αποτελεί συγχρόνως και πτυχή της προσωπικότητας κάθε ατόμου. Εξ άλλου, και μόνο η θέση σε λειτουργία και η εμβέλεια συστήματος βιντεοεπιτήρησης το οποίο επιτρέπει τη δυνατότητα λήψης και επεξεργασίας κατά το δοκούν, από όποιον το χρησιμοποιεί, της εικόνας έτερου προσώπου, χωρίς τη συγκατάθεση του τελευταίου, συνιστά μη νόμιμη επεξεργασία, ακόμη κι αν δεν αποδείχτηκε η δημιουργία και επεξεργασία αρχείου εικόνας και ήχου του θιγέντος, γεγονός το οποίο δεν ασκεί κατά νόμο έννομη επιρροή (ΑΠ 163/2020, ΕφΛαμ 1/2023, ΝΟΜΟΣ). Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εφαρμογή έχουν οι διατάξεις του Ν. 4624/2019 και του ΓΚΠΔ, από τις οποίες, σε συνδυασμό με τις αναλόγως

Σεωρήθηκε,
η Εισηγήτρια
φ

εφαρμοζόμενες διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299 και 932 του ΑΚ, συνάγεται ότι, σε περίπτωση που ο υπεύθυνος επεξεργασίας προβαίνει σε παράνομη επεξεργασία, το υποκείμενο των δεδομένων έχει αξίωση άρσης της προσβολής και χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης (πρβλ ΑΠ 1422/2021, ΑΠ 163/2020, ΑΠ 2244/2013, ΝΟΜΟΣ, για πανομοιότυπη ρύθμιση άρθρου 23 παρ. 2 Ν. 2472/1997). Η ευθύνη του πρώτου για χρηματική ικανοποίηση του τελευταίου είναι νόθος αντικειμενική και προϋποθέτει: α) συμπεριφορά (πράξη ή παράλειψη) που παραβιάζει τις διατάξεις του ΓΚΠΔ ή του Ν. 4624/2019 ή των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθεισών κανονιστικών πράξεων της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, β) ηθική βλάβη, γ) αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της συμπεριφοράς και της ηθικής βλάβης και δ) υπαιτιότητα, ήτοι γνώση ή υπαίτια άγνοια αφενός των περιστατικών που συνιστούν την παράβαση και αφετέρου της πιθανότητας να επέλθει ηθική βλάβη. Η ύπαρξη υπαιτιότητας τεκμαίρεται και ως εκ τούτου ο υπεύθυνος επεξεργασίας, προκειμένου να απαλλαγεί από την ευθύνη του, φέρει το βάρος να αποδείξει ότι ανυπαίτως αγνοούσε τα θεμελιωτικά του παίσια του πραγματικά γεγονότα, σύμφωνα με την περί τούτου ρητή διάταξη του άρθρου 82 παρ. 3 του ΓΚΠΔ, η οποία ορίζει ότι ο υπεύθυνος της επεξεργασίας μπορεί να απαλλαγεί της ευθύνης αυτής, εν μέρει ή εν όλω, εάν αποδείξει ότι δεν ευθύνεται για το ζημιογόνο γεγονός (Πρβλ ΑΠ 1422/2021, ΑΠ 186/2020, ΑΠ 1079/2018, ΝΟΜΟΣ, για πανομοιότυπη ρύθμιση άρθρου 23 παρ. 2 Ν. 2472/1997 και ΠΠΑΘ 3485/2020, ΝΟΜΟΣ). Εξ άλλου στο άρθρο 38 του Ν. 4624/2019 προβλέπονται και ποινικές κυρώσεις για όποιον χωρίς δικαίωμα επεμβαίνει με οποιονδήποτε τρόπο σε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή ανακοινώνει ή καθιστά προσιτά τέτοια δεδομένα σε μη δικαιούμενα πρόσωπα. Τέλος, σημειώνεται ότι η γενική υποχρέωση γνωστοποίησης της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στις εποπτικές αρχές την οποία προέβλεπε η Οδηγία 95/46/Ε δεν επαναλήφθηκε στον ΓΚΠΔ η δε σχετική υποχρέωση έγγραφης γνωστοποίησης για την εγκατάσταση κλειστού κυκλώματος και την έναρξη της λειτουργίας του στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα έπαυσε να ισχύει με την ΑΠΔΠΧ 46/24.5.2018 (πρβλ. ΑΠ 40/2020 (ΠΟΙΝ), ΝΟΜΟΣ).

[Handwritten signature]

IV. Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αγωγή του ο ενάγων εκθέτει ότι διαμένει σε ακίνητο όμορο με το ακίνητο στο οποίο διαμένει ο εναγόμενος. Ότι τον Μάιο του έτους 2019 διαπίστωσε ότι ο εναγόμενος έχει εγκαταστήσει στο ακίνητό του και δη στα ειδικότερα στην αγωγή διαλαμβανόμενα σημεία εξωτερικού χώρου της οικίας του, έξι κάμερες οι οποίες άπασες εστιάζουν στα ειδικότερα αναφερόμενα στην αγωγή σημεία της οικίας του ενάγοντος. Ότι ο τελευταίος κοινοποίησε σχετική εξώδικη διαμαρτυρία-πρόσκληση στον εναγόμενο, ως ιδιοκτήτη του ακινήτου, καθώς και στους λοιπούς συνιδιοκτήτες του ακινήτου, με την οποία, μεταξύ άλλων, τους κάλεσε να αφαιρέσουν τις ως άνω κάμερες, άλλως να τις προσαρμόσουν ώστε να μην καταγράφουν χώρους της οικίας του. Ότι ο εναγόμενος υπέβαλε αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων σε βάρος του ενάγοντος με την οποία ομολογεί την τοποθέτηση καμερών και τη βιντεοσκόπηση του ενάγοντος προς αποτροπή τέλεσης αξιόποινης πράξης σε βάρος του εκ μέρους του ενάγοντος. Ότι κατά τη συζήτηση της ανωτέρω αίτησης ο εναγόμενος προσκόμισε φωτογραφικό υλικό στο οποίο απεικονίζεται τόσο ο ενάγων όσο και η οικία του τελευταίου. Ότι ο ενάγων έχει ήδη καταθέσει έγγραφη καταγγελία ενώπιον της Ανεξάρτητης Αρχής Προσωπικών Δεδομένων όσο και σχετική μήνυση προκειμένου να προστατευθεί από την ως άνω συμπεριφορά του εναγομένου. Ότι η συμπεριφορά αυτή προσβάλλει την προσωπικότητά του και ότι εξαιτίας αυτής της συμπεριφοράς έχει στεναχωρηθεί και δεν μπορεί να απολαύσει την ιδιωτικότητά του. Με βάση το ιστορικό αυτό αιτείται να υποχρεωθεί ο εναγόμενος α) να του καταβάλει ποσό 30.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, β) να άρει την προσβολή με την καθαίρεση των έξι καμερών και την τοποθέτησή τους κατά τέτοιον τρόπο ώστε να στρέφονται αποκλειστικά προς τη δική του οικία και γ) να παραλείπει στο μέλλον κάθε όμοια προσβολή της προσωπικότητάς του ενάγοντος με απειλή χρηματικής ποινής 1.000 ευρώ για κάθε μελλοντική παραβίαση του διατακτικού της απόφασης. Επίσης, αιτείται να κηρυχθεί η εκδοθησομένη απόφαση προσωρινώς εκτελεστή και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στη δικαστική του δαπάνη και στην αμοιβή της πληρεξούσιας δικηγόρου του. Με αυτό το περιεχόμενο κι αιτήματα η κρινόμενη αγωγή παραδεκτώς κι αρμοδίως καθ' ύλη (άρ. 9, 18, 31 παρ. 3 και 2 ΚΠολΔ) και κατά τόπο (άρ. 22, 35 ΚΠολΔ) εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου για να συζητηθεί

Δευτέρα
7 Εισαγγελέα

κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία. Έχει δε ασκηθεί εμπρόθεσμα, εντός της κατ' άρθρο 215 παρ. 2 ΚΠολΔ τριακονθήμερης προθεσμίας, με κατάθεση την 30.7.2019 και επίδοση την 6.8.2019 (βλ. την υπ' αριθμό 487'Β/6.8.2019 έκθεση επίδοσης της διορισμένης στο Πρωτοδικείο Αθηνῶν δικαστικής επιμελήτριας Ευδοξίας Ψυλλινάκη σε συνδυασμό με την από 30.7.2019 έκθεση κατάθεσης δικογράφου). Περαιτέρω είναι ορισμένη και νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299, 914, 932, 346 ΑΚ, 361, 370Α παρ. 1 ΠΚ, 79 παρ. 1, 82 Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, 946, 947, 907, 908 και 176 ΚΠολΔ. Συνεπώς, πρέπει η κρινόμενη αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα δεδομένου ότι για το αντικείμενό της έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες επιβαρύνσεις (βλ. υπ' αριθμό 31198294695002070039/9.12.2019 ηλεκτρονικό παράβολο).

V. Ο εναγόμενος με τις έγγραφες προτάσεις του συνομολογεί την εγκατάσταση και χρήση συστήματος βιντεοεπιτήρησης με κάμερες, τον αριθμό των οποίων προσδιορίζει άλλοτε σε πέντε (5) κι άλλοτε σε έξι (6) (σ. 4 και 6 των προτάσεων του αντίστοιχα). Επίσης συνομολογεί τη βιντεοεπιτήρηση του ενάγοντος με μια κάμερα κατά το χρονικό διάστημα από 28/5/2018 έως και 20/10/2018 καθώς και τη λήψη δεκαοκτώ φωτογραφιών, εκ των οποίων δύο ως στιγμιότυπα από την κάμερα βιντεοεπιτήρησης και δεκαέξι από το κινητό του τηλέφωνο. Περαιτέρω, συνομολογεί ότι σε δύο από αυτές εμφανίζεται ο ενάγων στον εξώστη της οικίας του και στις υπόλοιπες δεκαέξι τμήματα της οικίας του τελευταίου καθώς κι ότι προσκόμισε τις ανωτέρω φωτογραφίες σε δίκη ασφαλιστικών μέτρων προς υποστήριξη αίτησής του σε βάρος του ενάγοντος. Κατά τα λοιπά αρνείται την κρινόμενη αγωγή και με βάση τα ανωτέρω προβάλλει ισχυρισμό περί σύννομης επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του ενάγοντος προς το σκοπό προστασίας ίδιων περιουσιακών αγαθών και ιδίου δικαιώματος στην προσωπικότητα τα οποία κινδυνεύουν να προσβληθούν από παράνομες πράξεις του ενάγοντος. Ειδικότερα ισχυρίζεται ότι ο ενάγων, επειδή ενοχλείται από τις υλακές των σκύλων του εναγομένου, ήδη από τον Απρίλιο του 2017 χρησιμοποιεί συσκευή εκπομπής υπερήχων η οποία είναι επιβλαβής για την υγεία των δύο και ήδη μετά την αποβίωση του ενός, ενός πλέον σκύλου του εναγομένου. Ο ισχυρισμός αυτός συνιστά ένσταση, η οποία είναι ορισμένη και

νόμιμη, ερειδόμενη στα άρθρα 5 και 6 του ΓΚΠΔ κατά τη βάση της αγωγής που ερείδεται στην προσβολή προσωπικών δεδομένων και ένσταση ιδίου υπέρτερου δικαιώματος ως προς τη βάση της αγωγής που ερείδεται στην προσβολή της προσωπικότητας. Πρέπει, συνεπώς, να ερευνηθεί περαιτέρω η ουσιαστική της βασιμότητα. Τέλος, ο εναγόμενος διατείνεται ότι ο ενάγων καταχρηστικά ασκεί την ένδικη αγωγή, πλην όμως, ο ισχυρισμός αυτός, τον οποίο επιχειρεί να στηρίξει στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, πρέπει να απορριφθεί ως αορίστως προβληθείς, καθώς αρκείται σε επανάληψη της διάταξης του άρθρου 281 ΑΚ χωρίς καμία αναφορά σε πραγματικά περιστατικά τα οποία επιστηρίζουν τον ισχυρισμό του και υπαγωγή αυτών στη συγκεκριμένη περίπτωση.

VI. Από την εκτίμηση του συνόλου των αποδεικτικών στοιχείων και δη, από τις υπ' αρ. 729/5.12.2019 και 730/5.12.2019 ένορκες βεβαιώσεις, που λήφθηκαν ενώπιον της Ειρηνοδίκη Καλλιθέας επιμελεία του εναγομένου κατόπιν νόμιμης κι εμπρόθεσμης κλήτευσης του ενάγοντος (βλ. την υπ' αρ. 2124/2.11.2019 έκθεση επίδοσης της διορισμένης στο Πρωτοδικείο Αθηνών δικαστικής επιμελήτριας Εμμανουέλας Κωλέττη), από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που προσκομίζονται μετ' επικλήσεως, τα οποία λαμβάνονται υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρο 339 σε συνδ. με άρθρο 395 ΚΠολΔ), μερικά από τα οποία μνημονεύονται ειδικότερα στη συνέχεια, χωρίς να παραλείπεται κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, από τις προσκομιζόμενες μετ' επικλήσεως φωτογραφίες, των οποίων η γνησιότητα δεν αμφισβητείται (άρθρα 444 παρ.1 περ. γ' και παρ. 2, 448 παρ. 2 και 457 παρ. 1,3 και 4 ΚΠολΔ), από τους εν γένει ισχυρισμούς των διαδίκων κι από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Ο ενάγων διαμένει στο

συγκεκριμένα σε διαμέρισμα στον τρίτο όροφο τριώροφης οικοδομής. Ο εναγόμενος διαμένει επί της ίδιας οδού, στον αριθμό 98, σε όμορο με το ως άνω ακίνητο του ενάγοντος διαμέρισμα και συγκεκριμένα στον δεύτερο όροφο διώροφης οικοδομής. Ο εναγόμενος ήδη από τον Μάιο του έτους 2018 έχει εγκαταστήσει και θέσει σε λειτουργία σύστημα βιντεοεπιτήρησης και δη κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης αποτελούμενο από έξι (6) κάμερες σε εξωτερικούς χώρους

παραβίασε,
την Εισαγγελέα

της οικίας του και μια οθόνη εντός της οικίας του, στην οποία προβάλλεται η εικόνα από τις ανωτέρω κάμερες. Οι τρεις (3) κάμερες είναι εγκατεστημένες στο ισόγειο, άπασες στην πρόσοψη του οικοδομήματος όπου διαμένει ο εναγόμενος και οι άλλες τρεις (3) στο δώμα του ίδιου οικοδομήματος. Οι τρεις κάμερες οι οποίες είναι τοποθετημένες στο δώμα της οικίας του εναγομένου είναι στραμμένες προς το ακίνητο του ενάγοντος. Πλέον συγκεκριμένα οι δύο κάμερες είναι τοποθετημένες επί μεταλλικής κολώνας (κεραία τηλεόρασης) στην εμπρόσθια δεξιά σε σχέση με την πρόσοψη του ακινήτου του εναγομένου γωνία και είναι στραμμένες προς το ακίνητο του ενάγοντος και δη προς τον εξώστη του ακινήτου του τελευταίου. Η έτερη (τρίτη) κάμερα είναι τοποθετημένη επί κτίσματος στο δώμα του ακινήτου του εναγομένου, στην επάνω αριστερή γωνία του αριστερού σε σχέση με την πρόσοψη του ίδιου κτιρίου τοίχου, η οποία βρίσκεται απέναντι από τον δεξιό σε σχέση με την πρόσοψη του ακινήτου του ενάγοντος τοίχο. Ως προς την εγκατάσταση των ανωτέρω καμερών σημειώνεται ότι δεν απαιτείτο γνωστοποίηση εκ μέρους του εναγομένου στην ΑΠΔΠΧ επειδή αυτές εγκαταστάθηκαν τον Μάιο έτους 2018, οπότε και καταργήθηκε η σχετική υποχρέωση και ήδη τυχόν εκκρεμείς υποθέσεις τέθηκαν στο αρχείο (ΑΠΔΠΧ 46/22.5.2018). Σχετικά με τις τρεις κάμερες οι οποίες είναι τοποθετημένες στο ισόγειο της οικίας του εναγομένου, από τις φωτογραφίες που προσκομίστηκαν μετ' επικλήσεως από αμφότερες τις διάδικες πλευρές αποδείχθηκε ότι η εμβέλειά τους καταλαμβάνει μόνο εξωτερικούς χώρους της οικίας του εναγομένου κι όχι του ενάγοντος. Συνεπώς, η χρήση αυτών δεν εκφεύγει της αποκλειστικά οικιακής χρήσης και, κατά τα διαλαμβανόμενα στην υπό ΙΙΙ νομική σκέψη της παρούσας, δεν είναι απαγορευμένη σύμφωνα με τον νόμο περί προσωπικών δεδομένων ούτε θίγει στοιχεία της προσωπικότητας του ενάγοντος. Αντιθέτως, αναφορικά με τις κάμερες οι οποίες είναι τοποθετημένες στο δώμα του εναγομένου, αποδείχθηκε ότι, λόγω της θέσης και της στόχευσης αυτών, στην εμβέλεια λήψης τους εμπίπτουν πρωτίστως τμήματα της οικίας όχι του εναγομένου αλλά του ενάγοντος και δη ο εξώστης και το δώμα της οικίας του τελευταίου. Επομένως, εφόσον με αυτές όχι απλώς δεν καταλαμβάνονται αποκλειστικά και μόνο σημεία της οικίας του εναγομένου, τουναντίον καταγράφονται κυρίως τα ως άνω τμήματα της οικίας του ενάγοντος, η λειτουργία αυτών εκφεύγει προδήλως της αποκλειστικά οικιακής χρήσης. Σημειωτέον ότι ο ισχυρισμός του εναγομένου ότι

δεν είναι δυνατή η βιντεοσκόπηση του δώματος του ενάγοντος λόγω της διαφοράς ύψους των κτιρίων είναι αβάσιμος, καθώς αποδείχθηκε ότι οι δύο κάμερες είναι τοποθετημένες σε μεταλλική κολώνα (κεραία τηλεόρασης) στο υψηλότερο σημείο αυτής, ώστε καθ' ύψος να είναι παράλληλες με το δώμα του ενάγοντος. Στο μέτρο που η λειτουργία των ανωτέρω καμερών επιτρέπει στον εναγόμενο τη λήψη και επεξεργασία ανά πάσα στιγμή και κατά το δοκούν της εικόνας του ενάγοντος, χωρίς την συναίνεση του τελευταίου, συνιστά συλλογή και επεξεργασία προσωπικών δεδομένων του ενάγοντος η οποία είναι κατ' αρχήν απαγορευμένη. Εξ άλλου δεν αποδείχθηκε ότι συντρέχει εν προκειμένω περίπτωση κατ' εξαίρεση νόμιμης συλλογής και επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων του ενάγοντος, ως αβάσιμα ισχυρίζεται ο εναγόμενος. Ειδικότερα, δεν αποδείχθηκε ο ανωτέρω ισχυρισμός του εναγομένου και δη ότι ο ενάγων χρησιμοποιούσε ή χρησιμοποιεί συσκευή εκπομπής υπερήχων το οποίο επιδρά δυσμενώς στην υγεία οικόσιτων ζώων. Ο εναγόμενος επιχειρεί να θεμελιώσει τον ανωτέρω ισχυρισμό του σε φωτογραφίες στις οποίες, κατά τους ισχυρισμούς του, εμφανίζεται η επιβλαβής συσκευή στον εξώστη του ενάγοντος, τοποθετημένη επί ενός ποδηλάτου. Εντούτοις, στις εν λόγω φωτογραφίες δεν είναι ευδιάκριτο το αντικείμενο το οποίο βρίσκεται επί του ποδηλάτου προκειμένου να είναι δυνατός ο προσδιορισμός του, ενώ από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προκύπτει ότι η εικονιζόμενη συσκευή έχει τη χρήση που της προσδίδει ο εναγόμενος. Προς περαιτέρω επίρρωση του ισχυρισμού του περί χρήσης της ανωτέρω επιβλαβούς συσκευής ισχυρίζεται και ότι υπέβαλε σχετική έγκληση σε βάρος του ενάγοντος, προσκομίζει δε δύο αντίγραφα εγγραφής από το βιβλίο αδικημάτων και συμβάντων (ΒΑΣ) όπου έχουν καταγραφεί τα κάτωθι: α) στην από 4.12.2018 εγγραφή η προσέλευση του εναγομένου στο Α/Τ/ Μοσχάτου-Ταύρου και έκφραση παραπόνων σε βάρος του ενάγοντος σχετικά με τη χρήση εξωτερικού οργάνου το οποίο προκαλεί άγχος και στρες στα σκυλιά, ο δε ενάγων, κληθείς να παρασχέσει εξηγήσεις αποδέχθηκε ότι είχε χρησιμοποιήσει προ δύο ετών μηχάνημα απώθησης τρωκτικών, πλην όμως πλέον δεν έχει στην κατοχή του αντικείμενο το οποίο επηρεάζει την υγεία των σκύλων και β) στην από 12.4.2019 εγγραφή ότι από την εποχούμενη περιπολία αμφότεροι οι διάδικοι οδηγήθηκαν στο ίδιο, ως άνω, Α/Τ όπου ο εναγόμενος υπέβαλε έγκληση σε βάρος του για παράβαση του Ν. 4039/2012, σχηματίστηκε η υπ' αριθμό 1032/6/16 δικογραφία,

Σεωρήθηκε,
η Εισαγγελέας.
Φ

έγινε κατάσχεση συσκευής η οποία θα αποστελλόταν στη Διεύθυνση Κτηνιατρικής/Περιφερειακής Ενότητας Νοτίου Τομέα Αττικής για εξέταση και κατόπιν τηλεφωνικής επικοινωνίας με την Εισαγγελέα ο ενάγων αφέθηκε ελεύθερος. Ωστόσο, ο εναγόμενος δεν προσδιορίζει το αποτέλεσμα της εξέτασης της κατασχεθείσας συσκευής η οποία μπορεί να έχει οποιαδήποτε λειτουργία καθώς και την τυχόν περαιτέρω πορεία της έγκλησης αυτής, ήτοι εάν ασκήθηκε δίωξη σε βάρος του ενάγοντος και για ποια αξιόποινη πράξη. Εξάλλου ο εναγόμενος, καίτοι επικαλείται εκθέσεις περί της επίδρασης συσκευών εκπομπής υπερήχων στο νευρικό σύστημα και στην υγεία των ζώων, ουδόλως επικαλείται οποιαδήποτε ενόχληση ή σύμπτωμα των σκυλιών του από το έτος 2017, οπότε κατά τους ισχυρισμούς του ξεκίνησε η χρήση της εν λόγω συσκευής από τον ενάγοντα, έως και σήμερα, ούτε ότι ο θάνατος του ενός εκ των δύο σκύλων του σχετίζεται καθ' οιονδήποτε τρόπο με την συσκευή αυτή. Ελλείπει δε προβολής σχετικού ισχυρισμού εκ μέρους του εναγομένου, η αναφορά των ενόρκως βεβαιούντων σε εξαιτίας της ανωτέρω συσκευής προβλήματα που δημιουργούνται στα σκυλιά του εναγομένου δεν ασκούν επιρροή και σε κάθε περίπτωση αναφέρονται όλως αορίστως χωρίς καμμία περαιτέρω εξειδίκευση σε τι συνίστανται τα «προβλήματα». Εξίσου η αναφορά των ενόρκως βεβαιούντων ότι η επίδικη συσκευή εκπέμπει ήχους οι οποίοι έγιναν αντιληπτοί από τους ίδιους δεν κρίνεται αξιόπιστη καθώς ο εναγόμενος ο οποίος διαμένει σε όμορο ακίνητο με τον ενάγοντα ουδέν αναφέρει περί ήχων οι οποίοι έγιναν αντιληπτοί από τον ίδιο. Έτι περαιτέρω, ενώ ο εναγόμενος επικαλείται την ανάγκη προστασίας αρχικά των δυο και πλέον του ενός σκύλου του από παράνομες ενέργειες του ενάγοντος όπως λ.χ. δηλητηρίαση με φόλα, δεν επικαλείται ούτε και αποδείχθηκε ότι ο ενάγων έβλαψε ή ότι έστω έχει αποπειραθεί ουδέποτε να βλάψει τους σκύλους του εναγομένου με οποιονδήποτε άλλο τρόπο πλην της τοποθέτησης της ως άνω συσκευής που ως αναφέρθηκε ανωτέρω, επίσης δεν αποδείχθηκε. Από όλα τα ανωτέρω συνάγεται ότι δεν υφίσταται προσβολή ούτε καν κίνδυνος προσβολής των επικαλούμενων έννομων αγαθών του εναγομένου και δη βλάβης της υγείας των δύο και πλέον ενός σκύλου του, ώστε να υφίσταται νόμιμος σκοπός επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του ενάγοντος. Παρέπεται εντεύθεν ότι παρέλκει η έρευνα της τυχόν νόμιμης βάσης επεξεργασίας και της τήρησης της αρχής της αναλογικότητας, διότι η έρευνα αυτή

1194

προϋποθέτει ότι υφίσταται καταρχάς σύννομος και συγκεκριμένος σκοπός επεξεργασίας, ο οποίος αποδείχθηκε ότι δεν υφίσταται. Σε κάθε περίπτωση, σημειώνεται ότι το μέτρο της εγκατάστασης συστήματος βιντεοεπιτήρησης δεν ήταν στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόσφορο για τον επικαλούμενο από τον εναγόμενο σκοπό. Ως προς την αποτροπή του ενάγοντος από την τέλεση αξιόποινης πράξης σε βάρος της ιδιοκτησίας του εναγομένου, δεν αποδείχθηκε η προσφορότητα του ληφθέντος μέτρου βιντεοεπιτήρησης σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό προστασία των αγαθών του εναγομένου. Ειδικότερα, η συσκευή την οποία επικαλείται ο εναγόμενος ότι δύναται να βλάψει τους δύο και πλέον τον ένα σκύλο του, με τα χαρακτηριστικά τα οποία επικαλείται ο ίδιος ο εναγόμενος (ισχυρή εκπομπή υπερήχων), είναι δυνατόν να τοποθετηθεί και λειτουργήσει εντός της οικίας του ενάγοντος με το ίδιο βλαπτικό αποτέλεσμα. Συνεπώς, η παρακολούθηση εξωτερικών χώρων της οικίας του ενάγοντος ουδόλως είναι πρόσφορη να ασκήσει επιρροή στη συμπεριφορά την οποία ο εναγόμενος επιδιώκει να αποτρέψει με επέμβαση στην προσωπικότητα του ενάγοντος. Ως προς την αποδεικτική προσφορότητα του εν λόγω μέτρου, ο ίδιος ο εναγόμενος την επικαλείται όλως αορίστως, ισχυριζόμενος ότι αποτύπωσε δεκαοκτώ εικόνες στις οποίες απεικονίζεται είτε ο ενάγων στον εξώστη της οικίας του είτε το μηχάνημα εκπομπής υπερήχων στον εξώστη της οικίας του ενάγοντος, δεκαέξι εκ των οποίων ήταν στιγμιότυπα από το κινητό τηλέφωνο του εναγομένου (για τις οποίες γίνεται λόγος κάτωθι) και δύο ήταν στιγμιότυπα από το επίδικο σύστημα βιντεοεπιτήρησης. Ουδόλως ισχυρίζεται τι ακριβώς απεικονίζεται στις φωτογραφίες που ελήφθησαν από το σύστημα βιντεοεπιτήρησης, ώστε να κριθεί η αποδεικτική τους προσφορότητα και επιπλέον για ποιο λόγο τα στιγμιότυπα αυτά ήταν τα πλέον πρόσφορα σε σχέση με τις φωτογραφίες από το κινητό του. Έτι περαιτέρω δεν αποδείχθηκε η αναγκαιότητα του επίδικου μέτρου ως το ηπιότερο μεταξύ περισσότερων, ήτοι ότι αυτό επέφερε την ελάχιστη δυνατή και πρόσφορη επέμβαση στα προσωπικά δεδομένα του ενάγοντος. Τουναντίον ο ίδιος ο εναγόμενος επικαλείται ότι το ζημιογόνο μηχάνημα απεικονίζεται σε φωτογραφίες οι οποίες ελήφθησαν και από το κινητό του. Οι φωτογραφίες από κινητό τηλέφωνο οι οποίες λαμβάνονται στιγμιαία και ιδίως εφόσον απεικονίζουν μόνο τη ζημιογόνο συσκευή κι όχι τον ίδιο τον ενάγοντα αποτελούν σαφώς ηπιότερο και εξίσου

λεωρήθηκε,
η εισηγήτρια
Φ

πρόσφορο αποδεικτικό μέσο. Σε κάθε περίπτωση, ως προς τη στάθμιση των επικαλούμενων από τις διάδικες πλευρές δικαιωμάτων, *in abstracto* πρόκειται για δικαιώματα τα οποία αμφότερα επιδέχονται πρόσφορους κι αναγκαίους περιορισμούς και το ποιο υπερτερεί σε βάρος του έτερου σε περίπτωση σύγκρουσης είναι ζήτημα *in concreto* στάθμισης της εκάστοτε περίπτωσης. Εντούτοις, ως ήδη αναφέρθηκε προϋπόθεση για τη στάθμιση αυτή είναι η ύπαρξη και η σύγκρουση εκατέρωθεν δικαιωμάτων ενώ εν προκειμένω, δεν αποδείχθηκε ότι υφίσταται προστατευτέο έννομο αγαθό του εναγομένου ώστε να ερευνηθεί περαιτέρω εάν χάριν αυτού είναι θεμιτός ο περιορισμός των επιδίκων δικαιωμάτων του ενάγοντος. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι ο ενάγων ζήτησε με την από 22.5.2019 εξώδικη διαμαρτυρία του προς τον εναγόμενο και τους λοιπούς συνιδιοκτήτες την παύση της προσβολής και την προσκόμιση αντιγράφου του βιντεοσκοπημένου υλικού από τις κάμερες, ο δε εναγόμενος δεν απάντησε. Αντ' αυτού κατέθεσε την από 15.3.2019 αίτησή του προκειμένου να ληφθούν ασφαλιστικά μέτρα σε βάρος του ενάγοντος και δη να απαγορευτεί στον τελευταίο να χρησιμοποιεί οποιαδήποτε συσκευή υπερήχων η οποία δημιουργεί πρόβλημα στα σκυλιά του. Στη συζήτηση δε της αίτησης προσκόμισε τις ως άνω αναφερθείσες είκοσι φωτογραφίες στις δεκαοκτώ εκ των οποίων εμφανίζονται χώροι της οικίας του ενάγοντος και σε δύο εκ των οποίων απεικονίζεται και ο ενάγων στον εξώστη του. Η προπεριγραφείσα συμπεριφορά του εναγομένου να επιτηρεί με κάμερες χώρους του ακινήτου του ενάγοντος έχοντας έτσι την δυνατότητα να παρακολουθεί ανά πάσα στιγμή τις κινήσεις του ενάγοντος, να λαμβάνει οποτεδήποτε την εικόνα του και να την επεξεργάζεται κατά βούληση, καθώς και η λήψη φωτογραφιών από κινητή συσκευή τηλεφώνου χωρίς ο ενάγων να έχει συναινέσει σε αυτό, πλήττει κεφαλαιώδους σημασίας πτυχές της προσωπικότητας του τελευταίου και δη την εικόνα και τον ιδιωτικό του βίο. Επισημαίνεται δε ως προς τις πράξεις του ενάγοντος που λαμβάνουν χώρα στον εξώστη και το δώμα της οικίας του, ότι οι χώροι αυτοί αποτελούν τμήμα της τελευταίας και ως εκ τούτου προστατεύονται από το απόρρητο του ιδιωτικού βίου. Το γεγονός ότι στους χώρους αυτούς είναι δυνατή η θέαση του ενάγοντος από απροσδιόριστο αριθμό ανθρώπων από τον δρόμο δεν ασκεί επιρροή διότι κρίσιμο στοιχείο, κατά τα διαλαμβανόμενα και στην υπό Ι νομική σκέψη της παρούσας, είναι το γεγονός ότι από κανένα στοιχείο δεν

αποδείχθηκε ότι ο ενάγων θέλησε να καταστήσει τις πράξεις του στους χώρους αυτούς δημόσιες. Εντούτοις, δεν αποδείχθηκε ότι η εκ μέρους του εναγομένου επίδικη παρακολούθηση συνιστά έργο εξύβριση του ενάγοντος διότι δεν έγινε με εξυβριστικό, ήτοι καταφρονητικό, σκοπό σε βάρος του ενάγοντος. Αποδείχθηκε, προσθέτως, ότι οι προαναφερόμενες ενέργειες του εναγομένου, εκτός από παράνομες είναι και υπαίτιες, διότι προέβη σε αυτές χωρίς τη συγκατάθεση του ενάγοντος, όφειλε δε να γνωρίζει ότι με την ως άνω συμπεριφορά του υπεισέρχεται στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του ενάγοντος και προσβάλλει την προσωπικότητά του. Κατόπιν τούτων αποδεικνύεται ότι, από την ανωτέρω παράνομη συμπεριφορά του εναγομένου παραβιάστηκαν τα προσωπικά δεδομένα του ενάγοντος και συνάμα επλήγη (προσεβλήθη) η προσωπικότητά του στις εκφάνσεις αυτής που προαναφέρθηκαν. Επομένως, ο εναγόμενος υποχρεούται να άρει την προσβολή με αφαίρεση των τριών καμερών βιντεοεπιτήρησης από τους περιγραφόμενους στο σκεπτικό της παρούσας χώρους του ακινήτου του και να παραλείπει στο μέλλον κάθε παρόμοια προσβολή του ενάγοντος με βιντεοεπιτήρηση ή με λήψη φωτογραφιών από κινητή συσκευή τηλεφώνου. Ωσαύτως, από τις προπεριγραφείσες παράνομες και υπαίτιες ενέργειες του εναγομένου ο ενάγων υπέστη ηθική βλάβη, διότι η συνεχής παρακολούθηση μέσω των εν λόγω καμερών και η λήψη και χρησιμοποίηση της εικόνας του δημιούργησε σε αυτόν ψυχολογική πίεση και δυσφορία και συνακόλουθα περιόρισε αδικαιολόγητα την ελεύθερη ανάπτυξη της ιδιωτικής και κοινωνικής δραστηριότητάς του. Για την ηθική αυτή βλάβη που υπέστη ο ενάγων δικαιούται εύλογη χρηματική ικανοποίηση από τον εναγόμενο, η οποία πρέπει να καθορισθεί, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, με βάση το είδος της προσβολής, τη βαρύτητα, τη διάρκεια και το σύνολο των περιστάσεων τέλεσης αυτής καθώς και με βάση το βαθμό του πταίσματος του εναγομένου και την περιουσιακή και κοινωνική κατάσταση των μερών, σε ποσό 3.000 ευρώ, το οποίο κρίνεται εύλογο μετά τη στάθμιση των κατά νόμο στοιχείων και σύμφωνα με τους κανόνες της ανθρώπινης εμπειρίας και λογικής.

VII. Κατ' ακολουθία όλων των ανωτέρω πρέπει η υπό κρίση αγωγή να γίνει εν μέρει δεκτή και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα χρηματικό ποσό ύψους 3.000 ευρώ ως ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να άρει την προσβολή με καθαίρεση των

θεωρήθηκε,
επισημάνθηκε,
Φ.

τριών καμερών, ως αυτές προσδιορίζονται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας καθώς και να υποχρεωθεί να παραλείπει την αυτή προσβολή στο μέλλον καθώς και τη λήψη της εικόνας του ενάγοντος, με την απειλή για κάθε παράβαση της σχετικής υποχρέωσής του, χρηματικής ποινής όπως επίσης ορίζεται στο διατακτικό. Το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινώς εκτελεστής ως προς τη διάταξη περί άρσης της προσβολής και παράλειψης της προσβολής στο μέλλον πρέπει να γίνει δεκτό ως βάσιμο κατ' ουσίαν, διότι το Δικαστήριο κρίνει ότι συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι προς τούτο και ότι η επιβράδυνση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στον ενάγοντα, επειδή η εξακολούθηση της παρακολούθησης του τελευταίου θα προκαλέσει έτι περαιτέρω βλάβη στα ήδη προσβληθέντα έννομα αγαθά του. Πλην, όμως, το ίδιο αίτημα όσον αφορά στην επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης θα πρέπει ν' απορριφθεί ως κατ' ουσίαν αβάσιμο, διότι δεν αποδείχθηκε ότι συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι ούτε ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στον ενάγοντα. Τέλος, πρέπει να καταδικαστεί ο εναγόμενος σε μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, κατά μερική παραδοχή του αιτήματος του τελευταίου, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας των διαδίκων, κατά την έκταση της ήττας του (άρθρα 178 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρα 63 παρ. 1 περ. α', και 68 παρ. 1 ν. 4194/2013 «Κώδικας Δικηγόρων»).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΛΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καθαιρέσει τις τρεις κάμερες οι οποίες βρίσκονται στο δώμα του ακινήτου του, στο [REDACTED] κής, επί της οδού [REDACTED] ντός μηνός από την επίδοση της παρούσας και δη να αφαιρέσει τις δυο κάμερες οι οποίες βρίσκονται επί μεταλλικής κολώνας στην εμπρόσθια δεξιά σε σχέση με την πρόσοψη του ακινήτου του γωνία και την τρίτη κάμερα η οποία βρίσκεται επί κτίσματος επί του δώματος του ακινήτου του, στην επάνω αριστερή γωνία του αριστερού σε σχέση με την πρόσοψη του ίδιου κτιρίου τοίχου η οποία βρίσκεται απέναντι από τον δεξιό σε σχέση με την πρόσοψη του ακινήτου του ενάγοντος τοίχο.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να παραλείπει στο μέλλον να προσβάλλει την προσωπικότητα του ενάγοντος με παρακολούθηση του τελευταίου με σύστημα βιντεοεπιτήρησης ή/και με λήψη φωτογραφιών του προσώπου του ή/και την παρακολούθηση με σύστημα βιντεοεπιτήρησης ή/και με λήψη φωτογραφιών οποιουδήποτε σημείου της οικίας του ενάγοντος, στο [REDACTED] της οδού [REDACTED] τμήματα της οποίας αποτελούν και ο εξώστης και το δώμα αυτής.

ΑΠΕΙΛΑΕΙ σε βάρος του εναγομένου χρηματική ποινή διακοσίων (200,00) ευρώ για κάθε παράβαση της αμέσως ανωτέρω διάταξης της παρούσας.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς τις πιο πάνω διατάξεις της.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα ποσό τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της παρούσας έως την πλήρη εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στην πληρωμή μέρους των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, το οποίο ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ κι αποφασίσθηκε σε μυστική διάσκεψη στην Αθήνα στις 19 Ιανουαρίου 2023.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού στις 30 Μαρτίου 2023 με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

θεωρήθηκε,
η Εισαγγελέρι,
Φ.